

Dolhai Lajos: A szentségek teológiája

A hét szentségről szóló katolikus tanítás a hit törvénye szerint változatlan, mégis változik annak bemutatása, kifejtése, csoportosítása, leírása. Része az egyháztannak, a dogmatikának és igen fontos kapcsolódási pontja a liturgia. A szentségekről szóló teológiai traktátusok az Egyház életének megnyilvánulásaiként tárgyalják a szentségeket, figyelembe véve a teológia fejlődését, az adott kor kihívásait, amelyek között kell újra megfogalmazni és érthetővé, elfogadhatóvá tenni a szentségeket.

Magyar nyelven sajnos nem voltunk elkényeztetve bőséges szentségtani munkákkal, még jóval az *Egyházi Törvénykönyv* jelen formájának, valamint a *Katolikus Egyház Katekizmusának* kiadása előtt jelent meg Cserháti József e témával foglalkozó összefoglaló műve negyven évvel ezelőtt. Ezért nagy és dicséretes munka Dolhai Lajos egri teológiai tanár vállalkozása: *A szentségek teológiája*. Majdnem négyszáz oldalon keresztül tárgyalja az általános szentségtani szabályokat, a részleges szentségtanban pedig az új *Katekizmusból* is ismert csoportosításában és elnevezésével az összes szentséget részletesen. A szerző nagy hangsúlyt fektet a fogalmi meghatározásra, a bibliai alapokra, az egyház hagyományára, és a liturgikus sajátosságokra, nem elhanyagolva a gyakorlati teológiai utalásokat sem. Kétségtelenül mély tudományos munkát tart a kezében az, aki e kötetet tanulmányozza, ugyanakkor rendszeressége, áttekinthetősége és dokumentáltsága miatt tankönyve lehet teológusoknak, kézikönyve a papságban szolgálóknak, forrása a teológia iránt érdeklődőknek. Az *Összefoglalás* praktikus vázlatokat nyújt a terjedelmes anyag együttlátásához, vizsgákhoz való felkészüléshez.

Ahogy a szerző maga nevezi művét, „a harmadik évezred első magyar nyelvű szentségtana” sikerrel ötvözi az egyháztan, a hitrendszer és az istentisztelet igényeit, nem kiszakítva vagy elkülönítve egyiket sem a másiktól, hanem együtt, mégis egymást követő módon. A szerző átfogó ismeretekkel bír korunk nyugati teológiai irodalmából (négyoldalmi a könyv bibliográfiája), s a megfelelő részeknél nem hagyja figyelmen kívül napjaink kérdéseit, felvetéseit sem (például nyolc oldalon keresztül a női papság kérdését). A könyv fejezetein átsugárzik az a meggyőződés, hogy a szentségeket nem pusztán elemezni, részekre bontani, megtanulni kell, hanem a Krisztus által alapított szentségi jeleken át az idők végéig köztünk élő Krisztussal találkozni is kell, hiszen érintése, tápláló ereje, kegyelemközvetítése a mi állandó megváltásunk. (*Szent István Társulat, Budapest, 2011*)

Pákozdi István